

(101)

مازندران - اماء رحمن علمین بهاء الله الابی

هو الله

أيتها المؤمنات أيتها القانتات أيتها المنجذبات کشور مازندران موطن حضرت رحمن است و اقلیم طبرستان منبت شجره مبارکه یزدان اماء مازندران ورقات طیبه دوحه حقیقتند و ثمره شجره عرفان و محبت روحشان منجذب و قلبشان مشتعل بصرشان حدید و سعیشان مقبول رب مجید لهذا این عبد بذکرشان پرداخت و بملکوت عزت آهنگ تضرع و ابتهال افراخت که ای دلبر آفاق این جمع نساء ترا کنیزانند و از شدت محبتت اشک ریزان و از کمال شوق کف زنان و پا کوبان افروخته‌اند و جان سوخته و از ماسوای تو دو دیده دوخته ای دلبر مهربان این ورقات قانتات را پرشور و شعله نما تا از لمعه نور در صحرای طور اقتباس کنند و رب ارنی گویان یوم لقا را احساس نمایند پروردگارا هر چند ایام غیبت است ولی این قرن عظیم ترا عصر ظهور است و این صحرای وسیع وادی ایمن و شعله طور پروردگارا فیض ابدی بخش و فوز سرمدی ده تا بخدمت امرت قیام نمایند و آن کشور را بجلیل اکبر دلالت کنند توئی دهنده و بخشنده و

مهربان (ع ع)

حیفاً آب ۱۹۱۹